॥ नवग्रहसूक्तम्॥

आ सृत्येन रजंसा वर्तमानो निवेशयंत्रमृतं मत्यं च। हिर्ण्ययंन सिवता रथेनाऽदेवो याति भवंना विपश्यन्। अग्निं दूतं वृंणीमहे होतांरं विश्ववेदसम्। अस्य यृज्ञस्यं सुऋतुम्॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुंष्पदामुत चं द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं यृज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्त॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥

अग्निर्मूर्धा दिवः क्कुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपार रेतार्रसे जिन्वति। स्योना पृथिवि भवांऽनृक्ष्या निवेशंनी। यच्छांनः शर्म सप्रथाः। क्षेत्रंस्य पतिंना वयर हिते नेव जयामिस। गामर्श्वं पोषयिक्वा स नों मृडातीदृशे॥

अधिदेवता प्रत्यिधेदेवता सिहताय अङ्गारकाय नमः॥२॥ प्र वंः शुक्रायं भानवं भरध्व ह्व्यं मृतिं चाग्नये सुपूतम्॥ यो दैव्यांनि मानुंषा जनू इंप्यन्तर्विश्वांनि विद्मना जिगांति॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नींमहमंश्रवम्। न ह्यंस्या

जन्र्र्यानतावस्तान विश्वना जिमाति॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जर्नेभ्यः। अस्माकंमस्तु केवलः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय नमः॥३॥

आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वार्जस्य सङ्ग्रथे॥ अपस् मे सोमों अब्रवीदन्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भुवमापंश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिंमाय सिल्लानि तक्षंती। एकंपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवंपदी बभूवृषी। सहस्राक्षरा पर्मे व्योमन्।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥

उद्बंध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनिमष्टापूर्ते सःसृंजेथाम्यं चं। पुनः कृण्वः स्त्वां पितरं युवांनम्न्वाताः सीत्विय तन्तुंमेतम्॥ इदं विष्णुर्विचंक्रमे त्रेधा निदंधे पदम्। समूंढमस्यपाः स्रो॥ विष्णो र्राटंमिस् विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्रत्रेंस्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णोधुंवमंसि वैष्णवमंसि विष्णंवे त्वा।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः॥५॥

बृहंस्पते अतियद्यों अहाँद्विमद्विभाति कर्तुमुञ्जनेषु। यद्दीदयुच्छवंसर्तप्रजात तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रंमरुत्व इह पाहि सोमं यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव पणीती तवं शरशर्मचावितासन्ति कर्वरं सराजाः॥ बहां जनानं पंथमं परस्वादिसीमतः

प्रणीती तर्व शूरशर्मन्नाविवासन्ति क्वयः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मंजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमृतः सुरुचो वेन आवः। सबुभ्रियां उपमा अस्य विष्ठाः सृतश्च योनिमसंतश्च विवः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः॥६॥

शं नों देवीर्भिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शंयोर्भिस्रंवन्तु नः॥ प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयः स्यांम पत्यो रयीणाम्। इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्नाः कविश्वस्ता वहन्त्वेना

रांजन् ह्विषां मादयस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्चराय नमः॥७॥

कयां निश्चित्र आभुंबदूती सदावृधः सखाँ। कया शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गोः पृश्चिरक्रमीदस्नन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्थ्सुवंः। यत्तं देवी निर्ऋतिराब्बन्ध दामं ग्रीवास्वंविचर्त्यम्। इदं ते तद्विष्याम्यायुंषो न मध्यादथांजीवः पितुमंद्धि प्रमुंक्तः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः॥८॥

केतुं कृण्वत्रंकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ ब्रह्मा देवानां पद्वीः केवीनामृषिविद्राणां महिषो मृगाणांम्। श्येनो गृप्राणाः स्विधितिर्वनानाः सोमेः पवित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सचित्र चित्रं चित्रयन् तमस्मे चित्रंक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्।

चन्द्रं रियं पुरुवीर बृहन्तं चन्द्रंचन्द्राभिगृणते युंवस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥९॥

॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवंताभ्यो नमो नर्मः॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥